

Մեհերկ 20 9 ԲԵԼՂԻՄԻ

{صاحب امتياز: جیو. لکھان}

ԵՒՎ ՄԻ ԿԱԶՆԵՐԱ

جريدة شرقية

[illegible][illegible]

Կ. Պօլիս 1 ապրիլ 1891

— Ելէ՛նք, յիշա՛ւ, քույր, տօթթէօւր... քմմից, ու ճիւղ մը ինկա՛ն
երկար աթոռի մը վրայ,
Սննեկապաւտնէն վազեց գնաց կանչելու Տօթթէօւր. Ամարիլին, որ
ընց կեց տունը կը բնակէր
Լուսինը սննեկակն իմ յոնակ մնալով՝ յանկարծ ինքզինքը ժողվեց
տեղէն ելաւ, ու ճիշդ գերասասունհէոյ մը նման, որ վարագոյրը իջնե
ետը՝ նոր արարեալին համար կը պատաստուէր, հայերոյն առկաւ ա
ցաւ, ու սկսաւ ինքզինքը կարէի դնել, Կուրծքին կոճակները քակեց
տուփէն կապերը թուլցուց, և չալիկին նուրբ ժանեակին մէջէն անցու
ցած ժապաւենը քայեց հանցել. Ինքն ալ ոսկեգոյն բլէ՛շ Խաչիւրին վրա
գնաց պուճիկեաւ ալ բազուկը գլխուն ներքեւ դրած։
Վարկեակն մը բռնկիւր ներս մտաւ. Ելէ՛նք ինչեքեքեք աս
Տօթթէօւր Ամարիլին հաղել քսանջինգ տարեկան երիտասարդ մ
էր, գեղեցիկ, վարդուշ հաթուած, ունենալով բոլոր անձին վրայ իդա
նէ փախկութիւն մը, և չարժուանքուն մէջ մանկական թեթեւութիւ
մը, որ իր շնորհներուն մեծագլխ ալ դիմաւոր, իսկ ձայնը տասերկու տա
րեկան աղու մը չեղանք ահաս նըրութիւնն ունէր, որ իր լուրջ արուես
տին դրական քառերուն հետ հակադարձութիւն մը կը կապէր։
Հիւսնաբը գայի կը ճանչնար արդէն, պատուհանէ պատուհան չատ ա
գած երկուքն ալ զիրար կը դէտէնէ, իրարու կը ժպտէին և կը բարեւ
ին իսկ. Լուսինի կողմանէ պղտիկ յանդգնութիւն մը բաւական էր զայ
լորեն մօտեցնելու, և միշտէ ախտեն յետագուած ալք յանգչան
թիւնը հիմակ կը փութացնէր ամուսնոյն կոյտ վարժունքը։
Սննեկապաւտնէն լծարած է՝ ըսած էր բժշկին, բաց տիկինը մտա
ծելով որ նուազումի դժուարին դերը չը պիտի կարենար յաշդութեամ
խաղալ Տօթթէօւրին քով, այլուները բացած էր, ու ծանր ծանր կը հե
ւար։

[illegible]